

IMPARAT SI JUDECATOR

PARTEA A PATRA

Aș vrea să deschidem Bibliile la Matei 27.50-51, pentru că astăzi vom continua cu partea a patra a predicii „A doua venire a lui Hristos”.

„Isus a strigat iarăși cu glas tare și Și-a dat duhul.

Și îndată, perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despiciat.”

Am deschis serviciul de astăzi cu un pasaj diferit de cele pe care le-am citit până acum, pentru că aici vedem că pe măsură ce se apropia de sfârșitul primei Sale veniri, ei L-au prins pe Domnul și L-au răstignit, iar atunci când El Și-a dat Duhul și a murit pe cruce, Dumnezeu a rupt perdeaua dinăuntru de sus până jos, arătând Sfânta Sfintelor unde se afla Chivotul legământului, scaunul de îndurare al lui Dumnezeu. Dumnezeu a deschis Sfânta Sfintelor în văzul tuturor.

Este uimitor că El a rupt această perdea de sus până jos, pentru că se știe că avea o înălțime de patruzeci și două de picioare, adică 12,8 metri

Așadar, El a rupt-o de sus până jos, dovedind că nici un om nu putea s-o rupă înafară de Dumnezeu. Astfel, pe măsură ce se rupea, nici un om nu putea face nimic pentru a opri acest lucru, fiindcă ea se rupea de sus în jos. Dumnezeu Însuși făcea aceasta, dar ce arăta El? Scaunul Îndurării și spunea: „Nu mai este aceasta!” Cu alte cuvinte, Slava Shekinah a lui Dumnezeu nu Se mai afla acolo, ci a mers mai departe.

Fratele Branham a vorbit despre aceasta în predica „Descoperirea lui Dumnezeu”, iar eu aș vrea să vă citesc câteva citate din ea:

„Așadar, acum, în această epocă, vechea perdea denominațională și tradițională a fost ruptă de Cuvântul lui Dumnezeu, ca să poată fi manifestat.”

Astfel, el ne duce înapoi, la ruperea perdelei, când a fost răstignit Isus, apoi aduce

acest eveniment în zilele noastre. Când a fost ruptă perdeaua, El a expus Scaunul îndurării pentru a arăta că El nu mai era acolo. Dar unde era? Scaunul îndurării era Omul răstignit pe cruce.

„Înțelegeți ce vreau să spun? Tradiția spune: „Toate acele lucruri au trecut.”, dar în aceste zile din urmă, perdeaua aceea tradițională a fost ruptă în două, iar aici Se află Stâlpul de Foc. Înțelegeți? El este aici, manifestând Cuvântul pentru această zi. Perdeaua este ruptă.”

Ce este Stâlpul de Foc? Slava Shekinah a lui Dumnezeu, Slava lui Dumnezeu și ne arată că perdeaua din Templu a fost ruptă, iar acum El este aici. Când a fost ruptă, perdeaua aceea din Templu, El a spus: „Iată-L pe cruce! Puteți să-L vedeți în plinătate pe Cel ce era ascuns!” Când a rupt perdeaua, când a rupt pecetea, El L-a arătat pe Isus Hristos. Amin!

Care perdeaua este ruptă acum? Perdeaua denominațională a tradițiilor și ne arată că El nu mai este acolo, că El nu este în sistemele omenești, în felul vechi de închinare, în denominațiuni și în tradiții. Dar noi știm că Stâlpul de Foc, Scaunul îndurării S-a întors. Și unde este El? În Mireasa Sa. Amin! El a rupt perdeaua tradițională, denominațională, zicând: „În locul acela nu mai este har, nu mai este apropiere de Dumnezeu, nu este un loc de închinare, ci singurul loc dat pentru închinare este în Hristos, dincolo de perdeaua tradițiilor și a denominațiunilor.” Perdeaua a fost ruptă, arătând că El nu mai este acolo. El nu este la metodiști, la bapțiști, la catolici, El nu mai este în denominațiuni, în tradiții. Acum, Stâlpul de Foc a fost arătat vizibil; El este Locul de închinare, locul în care se găsește harul.

Așadar, la prima Sa venire a existat o perdeaua ruptă, dar și la a doua Sa venire a existat o perdeaua ruptă.

„Cum a putut să aibă Dumnezeu milă de păcătoși murdari ca noi, când El S-a ascuns, a fost o taină? Dar acum este vizibil, este vizibil pe deplin, descoperit de Cuvântul Său. Întotdeauna, în mod constant este Cuvântul, care este Dumnezeu. Cuvântul este Cel care-L deschide. Dacă oamenii ar fi cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu în ziua în care a murit Isus, ar fi văzut Scaunul îndurării, ar fi văzut Cine era El.

„Atunci Cine era acolo? De ce s-a rupt perdeaua?”

Țineți minte că cine intra înăuntru murea. Nimeni nu putea să-L vadă. Moise a

văzut un chip care semăna cu spatele unui Om. Iată-L aici, un spate care sângerează, Același Bărbat! Ce era aceasta? Dumnezeu voia să le arate Scaunul îndurării; Dumnezeu voia să le arate Cine era El. Astfel, perdeaua din Templu a fost ruptă de sus până jos de mâna lui Dumnezeu și L-a arătat pe Dumnezeu în plinătate, pe Isus Hristos, Scaunul îndurării atârând pe cruce. Și ce s-a întâmplat? Oamenii erau prea orbi ca să-L poată vedea.”

Aș vrea să mergem împreună la Apocalipsa 19.

În predica „Descoperirea lui Dumnezeu”, fratele Branham vorbește despre această perdea care a fost ruptă, apoi vorbește despre deschiderea Peceților și ceea ce este uimitor este că întotdeauna există o taină în legătură cu Dumnezeu, pe care Dumnezeu o descoperă Seminței Sale. Așadar, în spatele perdelei este o taină în legătură cu Dumnezeu, dar El a rupt perdeaua pentru a arăta că taina a trecut din spatele unei perdele în spatele pieii unui Om, care Se numea Isus Hristos. Apoi, ei au luat acel trup, L-au pus într-un mormânt și au pus peste el o piatră mare, o pecete romană, dar El a rupt acea pecete, acea perdea, pentru a dovedi că acum mormântul este gol. Astfel, El nu mai este după perdeaua dinăuntru, în Sfânta Sfintelor, acum El nu mai este în mormânt, ci a înviat.

Apoi, când a venit timpul deschiderii Peceților, El a rupt o altă perdea, perdeaua celor șapte Peceți și a arătat că El nu se mai află în tradiții, în denominațiuni, ci S-a întors înapoi Cuvântul deplin ca să fie în Mireasa Sa. Așadar, El arată o tranziție, o trecere. Ruperea unei perdele, a unei Peceți, arată întotdeauna o tranziție, o trecere. Astfel, ruperea perdelei din Templu arată trecerea de la închinarea în Templu, la închinarea prin Omul Hristos Isus. Apoi, El a fost pus în mormânt, iar perdeaua mormântului a fost ruptă, arătând că El nu era mort, ci era viu, înviat. Apoi, Pecețile au ascuns taina lui Hristos prin toate epocile Bisericii, dar când au fost rupte, noi am aflat că El nu mai era în epocile bisericilor, în denominațiuni, în sistemele omenești, ci acum S-a întors ca să locuiască în poporul Său.

Ruperea perdelei arată întotdeauna o tranziție. Amin!

Să citim Apocalipsa 19.11-16:

„Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat” și El judecă și Se luptă cu dreptate.

Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești

și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”.

Oștile din cer îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”.

Aceasta este întoarcerea Domnului nostru. Toată lumea știe, acest lucru fiind cunoscut de generații, că aceasta este întoarcerea Domnului nostru. Dar cum Se întoarce El? Versetul 11 ne spune: „El judecă și Se luptă cu dreptate.”

Așadar, la a doua Sa venire, El nu vine ca și la prima Sa venire, ci vine pentru a judeca și pentru a Se lupta cu dreptate.

„Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”.

Aș vrea să fiți atenți. La această venire, El nu Se întoarce ca Isus Hristos, deși este Isus Hristos, ci este cunoscut ca și Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, în această venire, El este Cuvântul lui Dumnezeu care vine. Aceasta este venirea Sa.

„Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.”

A doua venire a Sa nu este o venire plăcută pentru cei care sunt judecați deoarece El Se întoarce pentru „ a călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”.

Iată ce spune fratele Branham în „Descoperirea lui Dumnezeu”:

„Descoperirea pe care trebuie s-o faci, aceasta este ceea ce este. Dar acum, pe măsură ce este descoperită Apocalipsa 10, tainele lui Dumnezeu sunt manifestate, cunoscute, ca și Carte pecetluită cu șapte Peceți făgăduită.”

Aici, el vorbește despre deschiderea Peceților, despre descoperire, despre faptul că tainele lui Dumnezeu sunt făcute cunoscute, acestea fiind, conform Apocalipsa 10, Cartea pecetluită cu șapte Peceți. Apoi, vedem că din Apocalipsa 10, el merge direct în Apocalipsa 19. Vă rog să fiți atenți la trecere:

„Acum, lăsați ca credința voastră în El care este Cuvântul... pentru că în Apocalipsa 10 scrie... sau mai degrabă în Apocalipsa 19. Am notat aici Apocalipsa 10, dar nu este 10, ci 19. Când va veni El, va fi numit „Cuvântul lui Dumnezeu”. El va veni călare pe un cal alb, iar cei care-L urmează din cer vor fi în spatele Lui.”

Suntem noi unul din cei care-L urmează din cer? Amin!

Aici, fratele Branham ia Apocalipsa 10, taina lui Dumnezeu făcută cunoscută, apoi spune: *„lăsați ca credința voastră în El care este Cuvântul...”* și o leagă de Apocalipsa 19: *„Când va veni El, va fi numit „Cuvântul lui Dumnezeu”. El va veni călare pe un cal alb, iar cei care-L urmează din cer vor fi în spatele Lui.*

Rupe perdeaua denominațională a învățaturii! Rupe perdeaua denominațională a tradiției! Rupe acele perdele care-L ascund de voi!”

Ce spune aici? Dacă nu ați văzut venirea Lui, nu recunoașteți Apocalipsa 19 chiar aici printre noi. El vine fiind numit „Cuvântul lui Dumnezeu” și frânge perdeaua denominațională, tradițională, rupe perdeaua care-L ascunde de noi. De ce? Pentru că S-a întors Cuvântul lui Dumnezeu, S-a întors plinătatea Cuvântului, S-a întors El. Aleluia!

„Femeilor, rupeți acele perdele ale mândriei! Voi sunteți fiicele Împăratului, deci comportați-vă ca atare și trăiți ca atare, rupeți fiecare perdea, indiferent ce spune o diplomă de doctorat. Dacă este contrar Bibliei, rupeți perdeaua aceea pentru că noi am trecut de perdeaua ruptă. Acum, noi ne aflăm de partea cealaltă, suntem pe partea cealaltă, iar dacă veți face aceasta, dacă veți rupe acele tradiții vechi și alte lucruri și veți veni la El, Îl veți vedea pe El, Puternicul Biruitor, Cuvântul făgăduit pentru această epocă făcut trup. Îl veți vedea pe Dumnezeul cel

Atotputernic dezvelit, Îl veți vedea dezvelit exact printre noi și nebiruit de tradiții.”

Cum S-a întors El? Apocalipsa 19. El este numit Cuvântul lui Dumnezeu, iar cei răscumparați ai Săi Îl urmau. Îl urmăm și noi? Aleluia!

Aș vrea să facem o scurtă recapitulare, după care vom merge mai departe.

Să mergem la Coloseni 1.26-27:

„Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui,

căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între neamuri, și anume Hristos în voi, nădejdea slavei.”

În „Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită” scrie:

„Acum vedem făgăduința împlinită, pe Hristos, adevărata Căpetenie venind înăuntru, venind în Mireasa Sa.”

Aceasta este cea de-a doua venire a Sa. Noi am parcurs aceasta de mai multe ori: Isus Hristos este Același

-Ieri prima venire;

-Azi a doua venire;

-În veci a treia venire.

Așa cum am spus deja, noi dorim să ne concentrăm pe a doua Sa venire.

În „Unirea invizibilă a Miresei” scrie:

„Exact ca același bob care a căzut în pământ, Același Isus în chipul Miresei, aceeași putere, aceeași Biserică, același lucru, același Cuvânt.”

Să nu-l lăsați niciodată pe diavolul să vă spună că este diferit. Să nu acceptați niciodată aceasta! Singurul lucru care limitează puterea deplină, manifestarea deplină a lui Isus Hristos chiar acum, este capacitatea voastră de a crede. Aceasta este singura limită care există.

Prieteni, totul a fost restituit, Cuvântul deplin a venit, iar cu El vine Viața deplină a lui Isus Hristos; tot Noul Testament este disponibil și fiecare făgăduință este disponibilă, singurul lucru care pune o limită fiind capacitatea voastră de a crede. Acesta este motivul pentru care fratele Branham a spus: „*Mai presus de toate, rugați-vă pentru descoperire.*” , pentru că descoperirea este egală cu credința. Aleluia!

Isus Hristos este Același:

-Ieri Mirele
-azi Mireasa
-în veci împreună.

În „Interval” citim:

„El și-a făcut lucrarea de Răscumpărător înrudit. Voi știți ce trebuia să mărturisească lucrarea de răscumpărător înrudit înaintea bătrânilor. Vi-l mai amintiți pe Boaz care și-a dat jos încălțăminte și așa mai departe? El a făcut toate acestea acum. Acum, El vine să-și ia Mireasa. Amin. Acum El vine ca Împărat și Își caută Împărăteasa.”

Noi vorbim despre a doua venire a Sa, iar când El vine a doua oară este Puternicul Biruitor. Când El vine a doua oară, este Apocalipsa 19, Cuvântul și vine cu judecată, vine să judece și să Se războiască, ochii Lui fiind ca para focului, pentru a călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu. Când vine a doua oară, El este Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

Așa a venit El la noi: ca puternicul Biruitor, ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor. Acest lucru este valabil pentru noi dacă îl putem accepta. A doua oară, El nu mai vine ca Miel, ci vine ca Leu, vine ca Împărat și Își caută Împărăteasa. Ne-a găsit El?

În „Interval” scrie:

„El părăsește tronul de Mijlocitor ca Miel junghiat și devine Leu, Împărat, pentru a aduce lumea la judecată, pe cei care au respins Mesajul Său.”

Ce face El la a doua Sa venire? Aduce lumea la judecată, pe cei care au respins

Mesajul.

La prima Sa venire, El a venit ca Miel, dar la a doua Sa venire vine ca Leu.

„El nu este Mijlocitor. În timp ce ne grăbim, amintiți-vă ce ne învață Vechiul Testament. Ce era scaunul îndurării când Sângele nu mai era pe el? Un scaun de judecată. Astfel, când Mielul înjunghiat a pășit afară din veșnicie, de la tronul Tatălui și Și-a luat drepturile Sale, a fost un scaun de judecată, iar atunci El nu mai era Miel, ci Leu, Împărat. Și El Își cheamă Mireasa pentru ca Ea să vină să stea lângă El. „Nu știți că sfinții vor judeca lumea?”

Aș vrea să fixați bine a doua Sa venire, pentru că aceasta este numai despre judecată. Acum El cheamă o Împărăteasă, caută o Împărăteasă; nu oferă ceva întregii lumi, ci vine să-Și caute o Împărăteasă care vine să stea lângă El.

Țineți minte că în Apocalipsa 19, El vine ca și Cuvântul lui Dumnezeu și călărește un cal alb. El vine pentru judecată și război și este urmat de oștirile cerului, aceștia fiind credincioșii Cuvântului, răscumpărații Săi. Ei Îl urmează pentru că El Își cheamă Mireasa să stea lângă El, deci nu vine singur.

Isus Hristos este Același

Ieri Mielul

Azi Leu

În veci Împreună

În Pecetea întâi scrie:

„Într-o zi, El Se ridică de pe tronul Tatălui și merge să-Și ia propriul Său tron. Acum, El pășește în față ca să-Și cheme aleșii. Cum îi va pretinde? El are deja Cartea Răscumpărării în mâna Sa.”

Amintiți-vă că în Apocalipsa 10, când vine jos Îngerul puternic, El nu vine cu o Carte închisă, ci are o Carte deschisă și Își pretinde proprietatea.

„El a părăsit tronul Tatălui ca să-Și ia propriul Său tron... Acum, El a pășit în față din lucrarea Sa de mijlocire, ca să-Și pretindă propriul tron, răscumpărații Săi. De

aceea a venit El de la tron. Aceasta a venit să facă.”

Suntem noi unul dintre răscumpărații Săi? Acesta este tronul Său. El a părăsit tronul Tatălui Său ca să-Și ia propriul tron; aceasta a venit să facă. El a venit ca Împărat să-Și caute Împărăteasa.

Isus Hristos este Același

Ieri Salvator,

Azi Judecător.

Aș vrea să vă arăt aceasta în Scripturi și în Mesaj, deoarece cred că este foarte important să înțelegem aceasta.

Fratele Branham leagă venirea Domnului de Apocalipsa 19: El, Cel care este Cuvântul, întoarcerea Cuvântului, vine ca Puternicul Biruitor, ca Judecător. Amin. Când Îl vedem pe El, când am văzut Norul, când fratele Branham ne-a arătat fotografia cu Norul acela, ne-a spus că Acela era Cel cu peruca albă, Divinitatea supremă, Autoritatea supremă, Judecătorul cerurilor și al pământului, și că nu S-a întors ca Miel, ci ca Judecător. Este adevărat?

Așadar, noi trebuie să înțelegem că El nu S-a întors ca Miel Însângerat, ca Miel de jertfă, ci s-a întors ca Împărat, ca Judecător, ca să înceapă judecata.

Dacă amestecăm prima Sa venire cu a doua, murdărim Evanghelia. Dacă încrucișăm prima și a doua Sa venire, devenim niște antihriști, pentru că la prima Sa venire, El a venit ca Miel, ca Salvator, ca Jertfă pentru întreaga lume, dar la a doua Sa venire, El vine ca Judecător. De aceea, noi nu putem lua acest Mesaj, să-L îndulcim și să-L înmuiem cu apă, ca să-i facem pe oamenii care L-au respins, să-L accepte; nu putem să-L îndulcim ca să-i determinăm pe oameni să-L accepte, pentru că a doua Sa venire nu este la fel ca prima.

La prima Sa venire, El a spus: „*Eu nu am venit să judec.*” La prima Sa venire a spus: „*Eu nu judec pe nimeni.*” A spus El aceasta?

Dar la a doua Sa venire, El ca venit ca să judece și ca să lupte cu dreptate, și „*va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu.*”

A doua oară, El nu vine la fel ca prima dată, iar dacă încercați să-L faceți a doua

oară ceea ce a fost prima dată, veți murdări Evanghelia acestei epoci, pentru că acum El nu a venit ca un bebeluș smerit într-o iesle, ci S-a întors ca Judecător suprem, Divinitatea supremă, Dumnezeuul cerului și al pământului, S-a întors cu judecată, ca să judece acest pământ. Așa S-a întors El, iar noi nu putem îndulci aceasta și nu o putem schimba. Mireasa are o slujbă, Ea este cu El ca să facă judecata. Slujba pe care o avem noi este o slujbă a judecății.

Cine va sta cu El pe tron la judecata de la tronul alb? Mireasa Sa. Noi nu iubim aceasta, nu așteptăm aceasta și nu căutăm aceasta, dar acesta este felul în care a venit El acum, ca Judecător, iar dacă încercăm să schimbăm aceasta și să-L ducem înapoi, dacă spunem că astăzi El este Mielul, vom eșua în mod dramatic, pentru că dacă dorim să fim unul din răscumpărații Săi, trebuie să recunoaștem că Împăratul Își cheamă Împărăteasa și să mergem să stăm lângă El.

„Atunci a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.”

Noi am înțeles că atunci când a fost aici profetul lui Dumnezeu, el a luat partea din Scriptură pe care Hristos a lăsat-o pe dinafară, a terminat fraza și a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.”

Este adevărat? Așadar, la prima Sa venire, El a mers la textul din Isaia 61 și a citit porțiunea care era în legătură cu prima Sa venire, dar la a doua Sa venire, El a venit și a citit porțiunea din Isaia 61 care avea de-a face cu a doua Sa venire. Prima Sa venire a fost ca să-i tămăduiască pe cei cu inima zdrobită și să-i elibereze pe robi, dar a doua Sa venire este pentru a declara anul de răzbunare al Domnului. Aceasta este Biblia, acestea sunt Scripturile, acesta este Mesajul.

În predica „Semnul fiarei” din anul 1956 citim:

*„...Iar când a terminat de citit, S-a așezat și i-a dat manuscrisul preotului zicând: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.”
Înțelegeți? El anunța venirea mării revărsări rusalistice, ca să-i elibereze pe toți cei ce erau robi păcatului și legați.”*

Fratele Branham spune că la prima Sa venire, El a spus: „Eu am venit să eliberez...”, dar acea eliberare și vindecare nu a avut loc când a văzut un cerșetor bolnav căruia i-a spus: „Ești vindecat”, nu la aceasta se referea El, ci la timpul când avea să vină Duhul Sfânt în biserică pentru a-i elibera pe cei orbi, pe cei ce

erau în robie și să le aducă vindecarea. La aceasta se referea El, aceasta era profeția. Aleluia! Încheierea ei este când se va întoarce Duhul Sfânt în biserică, când acea făgăduință se va întoarce la biserică. De ce? Pentru că Legea nu putea să-i elibereze. De ce? Pentru că ei nu aveau nici o lucrare interioară, nu-L aveau pe Duhul Sfânt, nu aveau Viața lui Dumnezeu care să le dea puterea biruitoare.

Tot ce putea face Legea era să-i osândească; ea nu putea să-i elibereze niciodată, dar în ziua de Rusalii, când S-a întors Dumnezeu Însuși, așa cum spusese Hristos: „*Mă voi întoarce la voi*”, ei au putut primi Ceva care a putut să împlinească toată Legea, au primit Ceva care a putut face ca viața lor să se potrivească cu Viața lui Isus Hristos. Atunci, toți cei care au fost legați și robi ai păcatului, au fost eliberați.

În predica „Astăzi s-a împlinit această Scriptură” din anul 1965, scrie:

„Îmi amintesc că în Luca 4, Isus a intrat în sinagogă în Nazaret, când a venit acolo sus, fiindcă obiceiul Lui era să intre în sinagogă în ziua de Sabat. Când a făcut aceasta, observăm că preotul l-a dat Biblia, sulul, iar când a privit în sul, Isus a găsit un anumit loc, Isaia 61 și a citit textul biblic. Apoi, i-a dat Biblia înapoi predicatorului. În timp ce se întorcea spre audiență, toate privirile erau ațintite asupra Lui, iar El a zis:

...Astăzi s-a împlinit această Scriptură... Noi știm cât de ciudată a fost citirea aceluia text, pentru că El a luat doar o porțiune din primul și al doilea verset, din Isaia 61.1-2. Astfel, a citit: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii; să vestesc un an de îndurare al Domnului”, după care S-a oprit pentru că următorul verset era să aducă judecata, ceea ce se aplică celei de-a doua veniri a Sa, nu primei Sale veniri.” Deci, S-a oprit, S-a întors și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.” Cât de direct a fost aceasta!”

Așadar, la a doua Sa venire, El nu vine ca Miel, ci vine ca Leu, Judecătorul, Divinitatea supremă, Cel cu perucă albă. Așa a venit El, cu ochii ca para focului și cu picioarele ca arama. Așa S-a întors El.

„Dar la mijlocul celui de-al doilea verset din Isaia 61, El S-a oprit. A citit: „Duhul Domnului este peste Mine ca să predic anul de îndurare al Domnului”, apoi S-a oprit. De ce? Pentru că partea cealaltă, de a aduce judecată, nu s-a aplicat primei Sale veniri, ci celei de-a doua veniri a Sa. Vedeți, nu se aplica acolo. Cum Scripturile nu greșesc niciodată, sunt întotdeauna desăvârșite.

Isus S-a oprit exact unde s-a oprit Scriptura pentru că aceasta era exact ceea ce trebuia să fie legitimat în ziua Sa, la acea venire. El va aduce judecata pe pământ la a doua Sa venire, nu atunci, pentru că atunci trebuia să predice anul de îndurare."

Tot fratele Branham spune:

„Eu am citit Scriptura, cu o duzină sau mai multe dovezi care ne spun că noi trăim în zilele din urmă, în generația care-L va vedea pe Isus Hristos întorcându-Se pe pământ. Și eu vă spun în seara aceasta din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură, înaintea ochilor voștri.”

Aș vrea să parcurgem împreună acest eveniment minunat.

Fratele Branham era în Phoenix, Arizona și urma să predice mesajul „Durerile nașterii”. Este important să știm mesajul care urma să fie predicat: „Durerile nașterii”, pentru că această predică este numai despre judecățile care lovesc pământul: războaie, ciumă, cutremure, etc, ca să aducă un pământ nou pentru un Mileniu nou. Lumea se află în durerile nașterii, în necaz, în neliniște și dureri.

Fratele Branham și-a început mesajul cu textul din Ioan 16 sau mai bine zis a vrut să înceapă cu textul acesta, pentru că atunci când a deschis Biblia, pagina de unde voia să citească era lipită de altă pagină. El căuta Ioan 16.20, dar nu putea să dea de el. A încercat de mai multe ori, a dat paginile înainte și înapoi, dar nu a reușit să găsească textul pe care voia să-l citească. Atunci, s-a ridicat un episcop și i-a dat Biblia să spunând: „Iată, citește versetul din Biblia mea.” Ce se întâmpla acolo? Dumnezeu desfășura pentru noi exact aceeași scenă care avusese loc în Nazaret cu două mii de ani în urmă, când un preot i-a înmânat Domnului Isus un sul, iar El a citit din el, după care a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

Fratele Branham predica „Durerile nașterii”, și nu a spus: „Isus îi iubește pe toți, toată lumea va fi bine”, ci a predicat un mesaj de judecată.

Prieteni, Dumnezeu a vrut atât de mult ca noi să înțelegem aceasta încât a făcut ca două pagini din Biblie să fie lipite una de cealaltă, iar un preot a trebuit să vină îmbrăcat cu roba lui, i-a întins Biblia să și a spus: „Iată, citește din Biblia mea”, pentru că noi reținem Scriptura. În Isaia 61 a existat o virgulă, o pauză de două mii de ani, dar noi am ajuns la sfârșitul pauzei și este timpul să mergem mai departe. Acest lucru s-a întâmplat când fratele Branham a predicat „Durerile nașterii”, prin

care ne-a făcut cunoscut că ne aflăm în mijlocul judecăților lui Dumnezeu.

„Eu nu am venit să aduc pace, ci sabie.”

Preotul i-a dat Biblia, iar fratele Branham a citit din Ea:

„Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul, dar, după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.”

El vorbea despre tristețea, necazul și durerea de care este nevoie pentru a aduce la viață un fiu. El predica judecata, dar a spus: *„Acea întristare se va preface în bucurie.”* După ce a citit aceste versete, i-a înapoiat Biblia preotului care i-o dăduse, dar nu a înțeles ce se întâmpla, nu a văzut împlinirea Scripturii. El predica ceva diferit de ceea ce a predicat Isus, când a luat sulul în sinagoga din Nazaret, l-a citit și apoi a predicat. Acum, se continua cu restul povestirii, iar fratele Branham predica *„Durerile nașterii.”* Aleluia!

Acesta este motivul pentru care noi nu putem să ne întoarcem înapoi și să predicăm ceva dintr-o altă zi. Acolo a fost o virgulă și totul a fost pus în așteptare, dar virgula a trecut, pauza s-a terminat, iar acum suntem aici, în Pecetea a șasea; judecățile sunt date, este timpul pentru judecata pământului, este timpul ca durerile nașterii să crească în intensitate, în frecvență, iar noi vedem aceasta cu ochii noștri. Dacă privim la știri, vedem că suntem în durerile nașterii.

Isaia 61.1-2:

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea;

să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru.”

Să mergem la predica *„Alegerea unei Mirese.”* Când a predicat acest Mesaj, fratele Branham s-a dus în partea cea mai vestică în care putea merge, s-a dus la Los Angeles, chiar lângă pacific. Evanghelia călătorise până în Vest, pentru că a mers

din Est în Vest, iar acolo, el se afla în Vest și predica „Alegerea unei Mirese”, și a început prin a face chemarea lui Eliezer. Fratele Branham a spus că Eliezer era un slujitor model al tatălui, fiindcă tatăl lui Isaac l-a trimis să aducă o mireasă pentru fiul său. În această predică, el își descria de fapt întreaga slujbă: a plecat ca Eliezer să o caute pe Rebeca și a adus-o înapoi ca să se poată uni cu Isaac.

Fratele Branham a predicat aceasta, a parcurs povestea și a explicat alegerea unei mirese, ce caracter căuta, cum a făcut alegere, arătând că totul este prin alegere, că el avea dreptul să aleagă, iar mireasa avea dreptul să accepte. El a așezat aceasta clar, dar ce a spus când a ajuns la sfârșitul mesajului? „O, Capernaume, Capernaume!” Ce a început să vestească? Nimicirea locului în care se afla și el se afla în locul unde era scaunul Satanei.

Fratele Branham a spus că tronul Satanei a fost în Babilon, apoi s-a mutat în Europa, în Franța, iar din Franța a mers în America, așa că acum toată murdăria lumii iese din Los Angeles. Atunci, el se afla acolo, se afla în Apocalipsa 18 pronunțând nimicirea Babilonului și aruncarea sa în mare. Când a predicat aceasta? La sfârșitul predicii „Alegerea unei Mirese”.

Țineți minte! Era „Alegerea unei Mirese”, era chemarea lui Eliezer, slujba lui Elieze, iar când a ajuns la sfârșitul acesteia, a predicat nimicirea, pentru că la sfârșitul „Alegerii unei Mirese”, el a predicat al șaselea potir.

Să mergem în Apocalipsa 16. Țineți minte că potirele cuprind cele șase urgii care sunt turnate peste pământ pentru nimicirea acestuia, iar noi știm că slujba fratelui Branham a venit între potirul al șaselea și al șaptelea. Cele trei duhuri necurate care semănau cu niște broaște, ies afară; ele sunt descoperite, ni s-a spus ce sunt ele. Apoi, în potirul al șaptelea, pe care-l găsim în Apocalipsa 16.17-18 scrie:

„Al șaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Și din Templu, din scaunul de domnie, a ieșit un glas tare, care zicea: „S-a isprăvit!”

Și au urmat fulgere, glasuri, tunete și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare.”

La sfârșitul „Alegerii unei Mirese”, fratele Branham a predicat al șaptelea potir, iar în predica „A te rușina de El” din anul 1965 citim:

„Am plecat de aici, în urma unei vedenii în care mi s-a spus să merg la Tucson ca

să văd ceea ce vrea Domnul să fac. El m-a întâlnit acolo sus, așa cum a spus aici că o va face, în chipul a șapte Îngeri și mi-a spus să mă întors înapoi pentru că aveau să fie deschise cele șapte Peceți. Aceasta este exact ceea ce s-a întâmplat.

Într-o zi eram cu fratele Wood acolo sus, iar El a venit acolo. Eu am aruncat o piatră în sus, iar El a spus: „Într-o zi și o noapte vei...” Am uitat cum au fost cuvintele Sale exact: „Vei vedea slava lui Dumnezeu!”

În ziua următoare a venit din ceruri un vârtej de vânt, iar noi știm ce s-a întâmplat. Când a mers în sus, ei au întrebat ce era acela, iar eu am spus: „A rostit trei cuvinte în trei tunete mari!” Oamenii au auzit doar tunetele, dar eu am înțeles ce a spus. El a zis: „Judecata lovește Coasta de Vest!”, iar la două zile după aceea, Alaska aproape s-a scufundat. A tunat în jur, cutremure, totul. Uitați-vă la ele! În fiecare zi sunt cutremure care scutură pretutindeni.”

Slujba acestui profet, aceeași care cheamă o Mireasă, aceeași care a avut deschiderea Peceților, aceeași care a predicat cele șapte Tunete, este aceeași slujbă care a trebuit să arunce o piatră în aer pentru a începe un vârtej de vânt care a fost trimis înapoi pentru a lovi Alaska cu un cutremur puternic. Ce a fost aceasta? Judecata lovea Coasta de Vest. De ce? Pentru că noi suntem în partea a doua din Isaia 61.2 și predicăm o zi de răzbunare a Domnului nostru. Acesta nu este un timp în care să predicăm: „Pace, pace!” deoarece nu există pace. Harul a fost trimis, dar Cuvântul a fost deja respins, iar lumea aceasta a fost deja acuzată pentru a doua răstignire a lui Isus Hristos. Înafara acestui Mesaj nu există milă, fiindcă acesta este locul, acesta este scaunul de îndurare.

În „Epoca Bisericii Laodicea” din cartea Epocilor Bisericilor scrie:

„Ce mai rămâne de împlinit? Numai Evrei 12.26: „...al cărui glas a clătinat atunci pământul și care acum a făcut făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul.”

Dumnezeu va zgudui încă o dată pământul și odată cu el, va fi scuturat tot ce poate fi scuturat, iar după aceea îl va reînnoi. În luna martie din anul 1964, cutremurul din Vinerea Mare care a avut loc în Alaska, a scuturat întreaga lume deși nu a dezechilibrat-o. Dar Dumnezeu avertiza printr-un cutremur care a zguduit lumea, ce va face El în curând la scară mai mare. El va scutura și va zgudui această lume blestemată și plină de păcat, frate și sora mea, și există un singur Loc care va putea rezista acestui șoc, acesta fiind Turma Domnului Isus.”

Ce era aceasta? Judecata lovea Coasta de Vest. Fratele Branham a spus că a plecat de pe Coasta de Vest, iar în următoarea Vinerea Mare din anul 1965, un cutremur a lovit Seattle, Washington. Fratele Branham a spus că a fost același balaur mare care era așezat de-a lungul Coastei de Vest. Acesta s-a mișcat și a mers în Alaska, iar în anul următor, în 1965, de Vinerea Mare, a lovit Seattle. Fratele Branham a spus că el și-a răsucit doar coada, apoi a adăugat: „Așteptați până când se răsucește într-o zi.” Prin aceste cuvinte făcea referire la cutremurul pe care l-a profetizat în predica „Alegerea unei Mirese”, cutremur care va dezechilibra lumea întreagă și va arunca orașul Los Angeles în mare. De ce? Pentru că în Apocalipsa 18, Babilonul trebuie aruncat în mare ca o piatră de hotar.

Ce făcea profetul? Ne arăta unde ne aflăm în Carte. Noi am trecut de Apocalipsa 18, de Apocalipsa 16, el a predicat deja potirul al șaselea și se face alegerea unei Mirese.

Când a chemat el acest cutremur, această nimicire a lumii? După Alegerea unei Mirese. Ce se întâmplă astăzi? El își alege o Mireasă. Ne-a chemat El pe noi? Ne-a găsit Eliezer? Ne-a adus la Isaac? Îi mai găsește El pe ai Săi? Îi mai aduce la Isaac? Amin! Ce profeția fratele Branham? În viața și în slujba sa totul era desăvârșit și tot ce a predicat a fost desăvârșit. El a predicat nimicirea după „Alegerea unei Mirese”.

Așadar, după ce este aleasă Mireasa, după ce El își alege toată Mireasa, după ce toată Mireasa intră înăuntru, vine nimicirea lumii. Când? De ce? Pentru că el profetia pe Coasta de Vest. În Los Angeles era un profet puternic, profetul din Apocalipsa, iar el făcea chemarea pentru Pecetea a șaptea. Când? După Alegerea unei Mirese. Ce așteaptă? Până când intră ultimul și își ocupă locul, iar când intră înăuntru acel ultimul, se va dezlănțui, va porni. De ce? Pentru că la sfârșitul Alegerii unei Mirese este potirul al șaptelea.

Acest Cuvânt este desăvârșit; acest Mesaj este desăvârșit și tot ceea ce a așezat pe el este exact cum ar trebui să fie.

În „Hristos identificat ca fiind Același în fiecare generație”, scrie:

„Când acel ultimul va fi adus înăuntru, Trupul lui Hristos este întregit și va avea loc Răpirea.”

În Epoca Bisericii Filadelfia din Cartea Epocilor Bisericii, scrie:

„Lăsați-mă să vă spun aceasta. Domnul nostru nu este învins. Oamenii pretind că ei îi deschid și îi închid ușa lui Dumnezeu, dar mint. Tot ce l-a dat Tatăl Lui, va veni la El, iar cel care vine la El, nu va fi izgonit. El nu va pierde pe niciunul dintre ei (Ioan 6.27-35). Iar când acel ultim mădular ales din Trupul lui Hristos intră înăuntru, va apărea Domnul nostru.”

Aleluia! La prima Sa venire, Isus a spus în Ioan 12: *„Eu nu am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc.”*

„Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, Acela îi va osândi în ziua aceea.”

Suntem noi în ziua de apoi? Atunci, Cuvântul îl va judeca pe cel care-L respinge pe El. cine îl judecă pe necredincios? Cuvântul. Cum Se întoarce Isus în Apocalipsa 19? El este Cuvântul lui Dumnezeu, iar acum, în zilele din urmă, Cuvântul S-a întors înapoi ca să judece.

El a spus: *„Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.”*, dar lăsați-mă să vă întreb: „La a doua Sa venire, El a venit să mântuiască lumea sau s-o judece?” Ce face Pecetea a șasea? Distruge lumea. Îi mântuiește sau îi distruge pe necredincioși? Ce face a doua venire a lui Hristos? Mântuiește lumea sau o mântuiește? El vine pentru a nimici. Mesajul pe care-L avem noi este un mesaj de judecată, ceea ce înseamnă că înafara acestui mesaj nu va veni la Viață nimic. Dar în Isaia 61 mai este ceva ascuns care ar trebui să ne facă să ne bucurăm.

Prima parte din Isaia 61.2: *„Să vestesc anul de îndurare al Domnului”*, a împlinit-o Domnul Isus, dar aș vrea să privim la slujba de la sfârșitul timpului: *„Și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru.”*

Putem înțelege că aceasta este ziua în care trăim noi? De ce credeți că vedem o Californie care arde sau este lovită de inundații? Ce este aceasta? Ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru.

„...să mângâi pe toți cei întristați;

să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh

mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”

În timpul zilei de răzbunare a Domnului nostru va exista ceva ce va fi dat celor întristați din Sion. Cine este Sionul? Mireasa. În acel timp de răzbunare al Domnului nostru, va exista ceva, în timpul turnării mâniei lui Dumnezeu, va exista ceva ce va fi turnat în Sion: *„o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”*

Pretutindeni va fi răzbunarea lui Dumnezeu, dar aici vor exista pomi ai neprihăririi, *„un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”*

Va exista o restituire a Pomului Mireasă, indivizi care se vor întoarce la credința apostolică, pomi ai neprihăririi, *un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.*

Afară, totul va fi judecat, dar înăuntru va fi *„o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”*

Aceasta este odihna celor fără păcat.

În Mesajul „Dumnezeul Atotputernic dezvăluit înaintea noastră”, fratele Branham a spus:

„Vedeți, El a venit, Scaunul îndurării, stând la vedere înaintea adunării. Dar ei, fiind sub opinia publică...

bărbați și femei și delegați ai acestei adunări, vreau să vă spun aceasta fără să țin seama de cine este prezent. Privind la ziua de azi, la motivul pentru care suntem astăzi aici, mă tem că tradițiile părinților bisericii au ascuns Aceasta de prea mulți oameni. De vreme ce Duhul Sfânt a venit în aceste zile din urmă, așa cum a fost profețit, și perdeaua a fost ruptă, prea mulți oameni încearcă să rămână agățați de tradițiile părinților lor și astfel nu pot vedea această bucurie mare, pacea și lucrurile pe care le are biserica astăzi. Cu toate acestea, ele se află la vederea celor care cred.”

Ce este aceasta? Restul versetului din Isaia 61. Untdelemnul păcii, haina de laudă și bucurie în loc de plâns.

„El a ascuns Cuvântul, Cuvântul făgăduit pentru această zi.”

Prieteni, am primit noi o cunună împărătească în loc de cenușă? Pentru cei întristați, pentru cei care gem în Sion, există Ceva; nu pentru cei ce gem în restul lumii, ci pentru cei ce gem în Sion.

„...o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”

El Se numește Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi ne numim terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujim spre slava Lui. De ce? Pentru că El este proslăvit în Ea.

Judecata este asupra pământului în timp ce vorbim, asupra planetei, dar există un loc, un untdelemn, o bucurie și o pace mare care este oferită celor ce plâng în Sion. *„Lumea se va bucura și voi veți plânge, dar plânsul vostru se va preface în bucurie.”* Aleluia! Plânsetul nostru a fost transformat în bucurie? Noi nu plângem pentru că pierdem proprietăți, pentru că vin tornade sau pentru că vedem California în flăcări, deoarece am primit Ceva ce nu este din această lume. Aceasta este ziua de răzbunare.

Fratele Branham a întrebat: Când au început durerile nașterii? Este important să știm aceasta. El a spus: „În Primul Război Mondial când au aruncat otrava, acele gaze și au avut loc acele atrocități.” Atunci au început durerile nașterii. Când au venit ele pe pământ? În același timp în care a venit profetul. La câțiva ani de la nașterea profetului a izbucnit Primul Război Mondial, apoi a început slujba lui. Ce este aceasta? Nu este slujba lui Ioan Botezătorul, nu este timpul să ne întoarcem înapoi și să repetăm aceleași lucruri, ci este timpul pentru răzbunarea Domnului. Și pe măsură ce a venit premergătorul celei de-a doua veniri a Domnului, am văzut durerile nașterii. Primul și al Doilea Război Mondial sunt durerile nașterii, totul este necaz, dureri. De ce? Pentru că acest profet avea să ajungă la locul în care să reia de la virgula din Isaia 61 și urma să ne aducă la cunoștință că aceste dureri de naștere sunt răzbunarea Domnului. El ne-a spus că atunci când Se va întoarce Cuvântul înapoi, El Se va întoarce pentru a judeca și pentru a se război. Amin!

El, Cel care are peruca albă, Divinitatea supremă, S-a întors cu ochii ca para focului și cu picioarele ca arama aprinsă. Așa Se întoarce El înapoi, dar slăvit să fie Domnul că atunci când Se întoarce El, există Ceva pentru cei ce gem în Sion. Slăvit

să fie Domnul!

Să ne ridicăm în picioare. Tot ceea ce a predicat acest profet a fost rânduit de Dumnezeu. Pașii lui au fost călăuziți de Dumnezeu, ordinea în care a adus predicile a fost rânduit de Dumnezeu, felul în care a spus lucrurile și cum le-a spus, a fost rânduit de Dumnezeu, iar noi știm clar că la sfârșitul Alegerii unei Mirese, vine potirul al șaptelea. El a predicat deja aceasta, a demonstrat-o și a dat deja semnalul de judecată când a aruncat acea pietricică în aer și a avut loc acel cutremur în Alaska. Acela a fost avertismentul pentru ceea ce urma să vină, iar El a venit jos și la sfârșitul alegerii unei Mirese, va veni potirul al șaptelea.

Eu cred că noi suntem deja la sfârșitul alegerii unei Mirese, iar când va intra și ultimul, vom pleca. Apoi, va fi turnat potirul al șaptelea.

Să nu treceți pe lângă prima și a doua Sa venire! Acesta nu este un timp în care să predicăm „Pace, pace!”, nu este un timp în care să spunem: „Ești bine dincolo de perdeaua ta tradițională”, pentru că El nu este acolo.

Când a murit Isus pe cruce și perdeaua a fost ruptă, au fost niște preoți care s-au dus și au cusut-o, dar faptul că au cusut-o nu a însemnat că El Se afla acolo. Când a venit fratele Branham, Dumnezeu cel Atotputernic a lucrat prin acest profet, un fiu al omului care Îl dezvăluia pe Fiul omului. el a rupt în bucăți perdeaua tradițiilor și a denominațiilor și a arătat că Dumnezeu nu era acolo și că El este încă viu.

El a rupt aceste tradiții și a spus:

„Tradițiile voastre spun că El este mort, că El este un Dumnezeu al zilelor trecute, a lucrurilor care s-au petrecut în timpul apostolilor, dar Dumnezeu nu este acolo!”
Unde era El? El era pe platformă seară de seară.

Apoi, după ce a plecat el, ei au cusut perdeaua înapoi, iar biserica metodistă a mers mai departe, biserica baptistă a mers mai departe, dar faptul că ele au mers mai departe nu înseamnă că El este acolo.

Mesajul nostru nu era un mesaj de mângâiere și de pace, pentru că mesajul care ne-a fost dat este: *„leșiți afară din mijlocul ei, poporul Meu. Separați-vă!”*, pentru că Mireasa, profetul și Duhul vor spune același lucru, iar ceea ce vor spune este scris deja în Cuvânt. Și ce spun ei? *„leșiți afară din mijlocul ei, poporul Meu. Separați-vă!”* De ce? Pentru că sunt judecați. Metodiștii sunt judecați, catolicii sunt

judecați, prezbiterienii sunt judecați, toți sunt judecați! Totul este rânduit pentru nimicire.

Al cui este Mesajul acesta? Al nostru, pentru că mesajul nostru este: „*leșiți afară din mijlocul ei!*”, nu: „Unde mergi la biserică? Slăvit să fie Domnul, mă bucur să aud aceasta.” El nu mai este acolo! Dar unde este El? El este învelit din nou în trup de carne. El S-a întors înapoi, Cuvântul învăluit în trup de carne, și toți cei cu care vorbim, potențial pot fi parte din acel Trup, pentru că noi nu știm cu cine vorbim.

Să nu încrucișați prima și a doua Sa venire! Nu predicați mesajul primei Sale veniri la a doua Sa venire. Acum, este timpul răzbnării Domnului nostru, timpul nimicirii! S-a profetit că acest cutremur mare va dezechilibra întreaga lume, că Los Angeles va fi aruncat în mare, că asupra Vaticanului va fi aruncată o bombă atomică și că această lume va trece prin tot felul de distrugerii rapide. Acesta este Mesajul de astăzi, prieteni. Acesta este Cuvântul pentru ziua de astăzi, un avertisment, o judecată.

„leșiți afară din mijlocul ei!”

Să nu trecem peste acestea pentru că dacă o facem, devenim antihriști. Dacă predicăm prima venire a Sa în timpul celei de-a doua veniri, vom amesteca totul și vom deveni antihriști.

Doamne, păstrează acest Mesaj curat și nepângărit.

Amin!

PATRA